

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/KANTON SREDIŠNJE BOSNE
OPĆINSKI SUD U KISELJAKU
Broj: 49 0 K 070189 24 K
Kiseljak, 04.03.2025. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Općinski sud u Kiseljaku, sudija Almina Hadžić - Iširlija kao sudija pojedinac uz sudjelovanje zapisničara Darie Mrnjavac u krivičnom predmetu protiv optuženog H.Š. zv. „Š“ zbog krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine, po optužnici Kantonalnog tužilaštva Srednjobosanskog kantona broj: T06 0 KT 0035883 24 od 03.10.2024. godine koja je potvrđena dana 09.10.2024. godine, nakon što je dana 27.02.2025. godine održan glavni, javni i usmeni pretres u prisustvu zastupnika optužbe Kantonalnog tužilaštva Srednjobosanskog kantona M.Đ. , te optuženog H.Š. , sud je u odsustvu pozvanih stranaka dana 04.03.2025. godine donio i javno objavio:

P R E S U D U

OPTUŽENI:

H.Š. zv. „Š“, sin M. , majke M. rođene B. , rođen , godine u S. , nastanjen u adresi , općina K. , pismen, završena SSS, po zanimanju radnik, zaposlen, razveden, otac četvero djece, nije služio vojsku, ne vodi se u VE, nije odlikovan, lošeg imovnog stanja, Bošnjak, državljanin ... , JMBG: ... , osuđivan,

K R I V I J E

Što je:

U vremenskom periodu od sredine 2023. godine pa sve do momenta podnesene prijave dana 25.07.2024. godine, u porodičnoj kući koja je vlasništvo oštećene A.A. u mjestu S. broj ... , općina K. , drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i tjelesnu cjelovitost, te psihičko zdravlje svoje vanbračne supruge A.A. , na način da je tokom trajanja vanbračne zajednice te najviše od momenta kada je oštećena ostala u drugom stanju, osumnjičeni H.Š. je oštećenu počeo tući, dok je bila trudna pa i kasnije, zatim uvoditi joj zabrane, te postepeno braneći joj da izlazi iz kuće izričući joj razne prijetnje slijedećeg sadržaja „možeš otići bez mene, ali samo dva metra pod zemlju, ubit ću te, zaklat ću te“, svjestan da takvim postupanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje oštećene, i htijući to, gdje oštećena zbog straha i upućenih prijetnji nikada nije imala slobode da ode bilo gdje te joj je na taj način ograničavao slobodu kretanja te kada ju je znao istući nije joj potom dao da izađe iz kuće i posjeti liječnika, da bi potom nakon učestalog fizičkog zlostavljanja koje nije mogla više trpjeti te zbog straha za vlastiti život, o svemu što je proživljavala rekla je svojoj sestri A.R. , koja je potom sve to prijavila Službi za socijalnu skrb Kiseljak, a potom i Policijskoj stanici Kiseljak nakon čega je oštećena radi zaštite od daljih prijetnji i nasilja zajedno sa malodobnom djecom smještena u „Sklonište za žene i djecu, žrtve nasilja u porodici“ u Sarajevu.

Dakle, drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i tjelesnu cjelovitost, te psihičko zdravlje člana svoje porodice sa kojim živi u zajedničkom domaćinstvu.

Čime je počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Pa ga sud, na osnovu navedenih zakonskih odredbi, te primjenom odredbi člana 7., 41. stav a), 42., 43., 49. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine:

O S U Đ U J E

NA KAZNU ZATVORA U TRAJANJU OD 4 (četiri) MJESECA

Na osnovu odredbe člana 202. stav 1. ZKP F BiH optuženi H.Š. se obavezuje na plaćanje troškova krivičnog postupka koji se odnose na troškove sudskog paušala, u iznosu od 100,00 KM (stotinu konvertibilnih maraka) u roku od 15 dana (petnaest) od dana pravosnažnosti presude.

O b r a z l o ž e n j e

Optužnicom Katonalnog tužilaštva Srednjobosanskog kantona broj: T06 0 KT 0035883 24 od 03.10.2024. godine H.Š. je optužen za krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine (u daljem tekstu KZ FBiH), a koje je izvršeno na način, u vrijeme i u mjestu kako je to navedeno u izreci ove presude.

Optužnica je od strane sudije za prethodno saslušanje Općinskog suda u Kiseljaku potvrđena dana 09.10.2024. godine, a optuženi se na ročištu za izjašnjenje o krivnji održanom dana 31.10.2024. godine izjasnio da nije kriv za krivično djelo koje mu se stavlja na teret.

U uvodnoj riječi na glavnom pretresu održanom dana 05.02.2025. godine zastupnik optužbe je naveo da će tokom dokaznog postupka ispitivanjem svjedoka i čitanjem materijalnih dokaza dokazati krivičnu odgovornost optuženog.

U završnom izlaganju zastupnik optužbe je naveo da nakon provedenog dokaznog postupka tužilaštvo smatra dokazanim da je optuženi na način i pod okolnostima kako je to činjenično opisano u predmetnoj optužnici počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona. Predložio je da sud optuženog oglasi krivim i izrekne kaznu zatvora obzirom da je optuženi višestruko osuđivano lice, da su mu sedam puta izricane uvjetne osude koje nisu postigle svrhu kažnjavanja jer je i dalje nastavio sa činjenjem krivičnih djela.

Optuženi H.Š. je u uvodnoj riječi izjavio da se ne slaže sa onim što je navedeno u optužnici, i da želi da se naknadno izjasni i iznese svoju odbranu.

U završnom izlaganju optuženi je izjavio da mu je teško što su se događaji desili i da mu je žao što mu se stavlja na teret nasilje u porodici, da živi za tu porodicu, pokušava da se bori za tu porodicu i da ostvari egzistenciju, te moli sud da uzme u obzir sve te činjenice.

U toku dokaznog postupka sud je u svojstvu svjedoka saslušao A.A. , oštećenu, svjedoke: B.G. , M.H. - L. , E.H. , P.M.S. , te izvršio uvid u materijalne dokaze i to: Zahtjev za izricanje zaštitne mjere PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-1495/24 od 26.07.2024. godine, Rješenje Općinskog suda Kiseljaku broj: 49 0 Pr 069635 24 Zm od 26.07.2024. godine, Akt procjene ugroženosti žrtve PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-1495-1/245 od 30.07.2024. godine, Akt plana provođenja zaštitnih mjera PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-1495-2/24 o d 30.07.2024. godine, Akt Službe za socijalnu skrb općine Kiseljak broj: 08-31-3368/24 od 27.08.2024. godine sa prilogom - Socijalna anamneza „Sklonište za žene i djecu, žrtve nasilja u porodici“ u Sarajevu broj: K2-212-0/2-24 od 26.08.2024. godine, Izvod iz kaznene evidencije MUP Sarajevo broj: 02/5-2-03-8-2/4004 od 28.08.2024. godine, Službena zabilješka PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-1672/24 od 26.07.2024. godine, Službena zabilješka PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-1673/24 od 26.07.2024. godine, Zapisnik o saslušanju svjedoka A.A. broj: 02/6-3-1-04-2-223/24 od 26.07.2024. godine dok nije saslušan svjedok A.R. , jer je zastupnik optužbe odustao od saslušanja navedenog svjedoka.

Sud je kao dokaz odbrane u svojstvu svjedoka saslušao optuženog H.Š.

Saslušani svjedok A.A. je u svom iskazu navela da sa optuženim živi u vanbračnoj zajednici tri godine, sa dvoje mladb djece, da imaju jedno zajedničko dijete uzrasta 1,5 godina, i da ona ima dijete iz prvog braka. Navela je da je bilo sve uredu na početku, međutim kad je ostala trudna počele su nesuglasice, optuženi se počeo loše ponašati, te se sklonila zbog straha, smatrala je da treba da ode zbog prijetnji kad se posvađaju, vidjela je da bi se trebala skloniti zbog djece. Rekla je se ne radi o većim udarcima, neki šamar i tako to. Nesuglasica je bilo, optuženi joj je govorio kad treba negdje otići. Kada bi trebala s djetetom prošetati optuženi je govorio da bude tu negdje u blizini, te da nigdje dalje nije smjela da ode i da nije ni išla jer se osjećala nesigurno. Izjavila je da joj je optuženi za Bajram udario šamar, da je pala, da se tom prilikom nije povrijedila, konkretno nije povrijedila kičmu. Bolilo ju je, ali nije nešto strašno, jer je bila u nekom položaju kada je pala. Dalje je izjavila da se požalila sestri kad je došla iz Njemačke i ona je reagovala, pozvala policiju i Centar za socijalni rad, nakon čega je bila u sigurnoj kući, dva mjeseca, a da je optuženom izrečena mjera zabrane dva mjeseca koju je ispoštovao. Prilikom davanja iskaza nekoliko puta je ponovila da ne želi optuženog da tereti.

U toku ispitivanja svjedoku je predložen Zapisnik o saslušanju svjedoka broj: 02/6-3-1-04-2-223/24 od 26.07.2024. godine koji je sačinjen prilikom davanja iskaza svjedoka u Policijskoj stanici Kiseljak, te je svjedoku pročitao dio iskaza: “Problemi između mene i H.Š. traju unazad godinu dana ili godinu i po dana kada sam zatrudnila sa našim zajedničkim djetetom, curicom H.Š. Mene je H. počeo tući kad sam bila trudna. H. mi je uvodio zabrane, postepeno mi je počeo zabranjivati da izlazim iz kuće da se bilo gdje krećem bez njega, govorio mi je razne prijetnje. “Možeš otići od mene, ali samo dva metra pod zemlju, ubit ću te, zaklat ću te!” Na pitanje zastupnika optužbe je li tačno ovo što je izjavila na zapisnik svjedok je izjavila da te riječi nije bilo da joj optuženi kaže ne smiješ izaći nego je to bilo njeno shvatanje te njene situacije, te da je takav dojam stekla zbog zategnutih odnosa, kao indirektno joj je ukazivao na to. Potvrdila je da to što je na Zapisnik izjavila da je potpisala. Svjedoku je pročitao i dio iskaza sa istog zapisnika gdje je izjavila: “U trudnoći me jednom “išamarao” toliko da sam jedva došla do daha” na što je ista izjava da je to tačno, kao i dio iskaza “Nakon što me u trudnoći prvi put išamarao, to je tada onda postalo učestalo”, a što je također potvrdila da je tačno. Pročitao je i dio iskaza sa istog Zapisnika: “Za ovaj Bajram me je toliko šamarao sve dok nisam pala i povrijedila kičmu. Dugo me to boljelo”, nakon čega je svjedok izjavila da nije baš toliko jer

zna da nije bilo, da je pala udario joj je šamar, te da je od šamara bolilo. Izjavila je da ne potražuje naknadu štete i nije zainteresovana za krivično gonjenje.

Svjedok B.G. , socijalni radnik iz Centra za socijalni rad Kiseljak, je u svom iskazu naveo da je dana 25.07.2024. godine u prostorije Centra došla A.R. , sestra oštećene A. , kako bi prijavila da je njena sestra A. žrtva psihofizičkog nasilja, da je izjavila kako njena sestra želi napustiti vanbračnu zajednicu, ali se boji jer ne osjeća sigurnost te je zatražila pomoć. Svjedok je ispričao da su obavijestili policiju, zajedno sa policijom oštećenu sa djecom smjestili u Sigurnu kuću u Sarajevo u kojoj je boravila dva - tri mjeseca. Nakon što je izašla iz Sigurne kuće oštećena je ponovo došla i tražila pomoć i tada je rekla da se pomirila sa optuženim. Nakon toga Centar za socijalni rad je izlazio na teren da provjeri situaciju i nije bilo više prijava.

Svjedok M.H. – L. , socijalna radnica menadžerica Sigurne kuće je u svom iskazu navela da je A.A. u Sigurnu kuću smještena 26.07.2024. godine, da je sa sinom i kćerkom boravila od 26.07.2024. godine do 28.09.2024. godine. A. je u prve dvije sedmice ispoljavala ogroman strah za vlastiti život, od početka je bila upućena u kompletan psihosocijalni terapijski tretman kroz individualni i grupni tretman sa terapeutima čiji cilj je osnaživanje, detraumatizacija, jačanje kapaciteta, potom je pristupala individualnom planu zaštite, radi se o jednoj izlaznoj strategiji kada žena nakon stabilizacije psihofizičkog stanja izjašnjava kako vidi razjašnjenje svoje situacije. Izjavila je da je oštećena u prvom planu željela da napusti zemlju jer je smatrala da joj je ovdje život ugrožen, te da bi najbolje bilo da sa djecom živi u inostranstvu. Međutim kako nije imala dokumente i nije to bilo ostvarivo, izjasnila se da želi da se zaposli, da se osamostali sa djecom i živi na području Kantona Sarajevo zbog straha od povratka u vlastitu kuću iako je sud izrekao mjeru udaljenje iz stana ili kuće što u nekim drugim slučajevima otvara mogućnost da se žena odmah vrati svojoj kući, oštećena to nije smjela i govorila je da taj papir nema nikakvog značaja za njenog supruga i da on to neće poštovati i zato nije smjela da napusti Sigurnu kuću iako je dobila tu mjeru. Kako je vrijeme odmicalo oštećena je postala svjesna da je život u Sarajevu jako skup i da s obzirom da nema nikoga u Sarajevu ne bi uspjela sa svojim radom i zaradom da pokrije osnovne životne troškove, da iznajmi stan, da osigura čuvanje djeteta, te je počela da razmišlja o povratku u svoju kuću. Svjedok je izjavila za vrijeme njenog boravka optuženi nije uznemiravao oštećenu, javio se nekoliko puta kako joj je prenijela oštećena, sa željom da vidi svoje dijete. Optuženi nije prijetio, nije je ugrožavao niti je na bilo koji drugi način uznemiravao što je protumačila da se može vratiti svojoj kući. Navela je da kroz vrijeme i proces osnaživanja i ohrabrivanja A. je na kraju odlučila da se vrati kući. Svjedok je svjedočila o činjenicama do kojih je došla razgovorom sa oštećenom, pa je izjavila da joj je oštećena rekla da je bila pod nasiljem, koje je počelo u trudnoći i trajalo sve to vrijeme od trudnoće sa djetetom, od početka 2023. godine, da je bila uvjerena da će je ubiti jer joj je prijetio ubistvom, te da nije smjela prijaviti to nasilje upravo iz straha već je to učinila njena sestra. Prema navodima svjedoka oštećena je imala ogroman strah, u razgovorima sa psihoterapeutom bila je preplavljena osjećajem tuge, plača, imala je pomješana osjećanja straha, ljutnje i tuge, sjećala se svih nasilnih situacija, a test na traumatski profil je pokazao povišene čestice anksioznosti, depresije i odbrambenog izbjegavanja, dakle sve posljedice traumatskih proživljenih iskustava.

Svjedok P.S.Š. , policijska službenica Policijske stanice Kiseljak u svom iskazu je govorila o radnjama koje su poduzete nakon obraćanja sestre oštećene A.R. , da su u saradnji sa Centrom za socijalni rad ostvarili komunikaciju sa A.R. i oštećenom te je dogovor napravljen da kad optuženi ne bude kući da odu po oštećenu. Svjedok je opisala događaj od dana 25.07.2024. godine, da je oštećena istrčala iz kuće sa djecom, sa ruksacima i govorila da je voze, da je strah i da idu da se ne bi optuženi pojavio. Bila je vidno uznemirena i preplašena. Oštećena joj je

rekla da je trpila psihičko nasilje dok je bilo i fizičkog koje se bojala ranije prijaviti, da joj je ograničena sloboda kretanja, da nije smjela nigdje izlaziti iz kuće, da se bojala za vlastiti život posebno kada su došli po nju. Navela je koje su službene radnje poduzeli kao i da je upoznata da oštećena i dalje živi sa optuženim. Svjedoku je predložena Službena zabilješka PS Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-1672/24 od 26.07.2024. godine te je svjedok potvrdila da je to njen potpis i da ostaje kod svih navoda iz službene zabilješke.

Svjedok E.H. je u svom iskazu svjedočio o radnjama koje su poduzimane nakon prijave A.R. , sestre oštećene, da je sa kolegicom P.S.Š. otišao na adresu da potvrdi navode prijave i dolaskom na adresu u S. ispred kuće su zatekli A. njenu sestru i zeta, gdje je ona u strahu bacala torbe u vozilo, navodeći da će doći H. i u strahu je bila, da su joj rekli da se ne brine jer on poznaje H. lično jer živi u blizini, znali su se iz viđenja, a i po činjenju krivičnih djela u njegovoj službi. Svjedok je rekao da su došli ispred kuće i svi su u tom strahu bacali torbe u vozilo, kao da bježe da ne bi došao H. , a A. je rekla da joj je govorio da će je ubiti i da će biti dva metra ispod zemlje. Dalje je svjedočio da mu je A. govorila da je optuženi gurnuo u kući za Bajram i da nije smjela prijaviti i da joj je ograničavao kretanje. Imenovani svjedok je naveo koje su sve radnje poduzete, oštećena je saslušana, smještena u Sigurnu kuću gdje je provela dva mjeseca, na snazi su bile zaštitne mjere koje je optuženi dok je bila u Sigurnoj kući poštovao, a nakon izlaska iz Sigurne kuće ostvaren je kontakt sa djetetom te da je došlo do pomirenja. Svjedoku je predložena Službena zabilješka Policijske stanice Kiseljak broj: 02/6-3-1-04-2-1673/24 od 26.07.2024. godine i isti je potvrdio da ju je sačinio, potpisao, te ostao kod svih navoda koji su u istoj navedeni.

Kao dokaz odbrane saslušan je optuženi H.Š. u svojstvu svjedoka koji je izjavio da je dana 26.07.2024. godine nevjenčana supruga odnosno njena sestra prijavila nasilje, ali da nije bilo elemenata tog nasilja toliko, te da je sestra oštećene svojim dolaskom iz Njemačke, uticajem svojim htjela da oštećena ide sa njom u Njemačku da bi ostvarila neke svoje ciljeve, i zato smatra da je cijela ova situacija otišla u ovom smjeru jer je on to spriječio. Oštećenoj ne želi zlo ni njezinom djetetu iz prvog braka niti svom djetetu koje cijelo vrijeme uzdržava i štiti, te da nikad ne bi učinio ništa loše njima. Izjavio je da je bilo verbalnih prijetnji, te da se ne sjeća tih nekih riječi jer kad se naljuti ne sjeća se baš najbolje. Svjestan je svega ali to što se dešavalo između njega i oštećene počelo je u sedmom mjesecu trudnoće, počele su se događati stvari koje se nisu mogle gurnuti pod tepih, nije se mogla ostvariti normalna komunikacija jer je doktor oštećenoj zabranio tablete za anksioznost, a imala je potrebu za istima navodeći da je nešto napada, da će joj se nešto desiti, da joj neko prijeti. Rekao je da je oštećena njemu zabranjivala da svrati na kafu poslije posla jer je bila ljubomorna, a onda je on njoj počeo zabranjivati da koristi auto, da ne može otići u prodavnicu. Sve što se desilo, desilo se pod uticajem njene sestre A.

Nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza posebno i svih dokaza zajedno sud je van svake razumne sumnje utvrdio da je optuženi u vremenskom periodu od sredine 2023. godine pa sve do momenta podnesene prijave dana 25.07.2024. godine, u porodičnoj kući koja je vlasništvo oštećene A.A. u mjestu S. broj ..., općina K. , drskim i bezobzirnim ponašanjem ugrozio mir i tjelesnu cjelovitost, te psihičko zdravlje svoje vanbračne supruge A. A. , na način da je tokom trajanja vanbračne zajednice te najviše od momenta kada je oštećena ostala u drugom stanju, osumnjičeni H. Š. je oštećenu počeo tući, dok je bila trudna pa i kasnije, zatim uvoditi joj zabrane te postepeno braneći joj da izlazi iz kuće izričući joj razne prijetnje slijedećeg sadržaja „možeš otići bez mene, ali samo dva metra pod zemlju, ubit ću te, zaklat ću te“, svjestan da takvim postupanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje oštećene, i htijući to, gdje oštećena zbog straha i upućenih prijetnji nikada nije imala slobode

da ode bilo gdje te joj je na taj način ograničavao slobodu kretanja, te kada ju je znao istući nije joj potom dao da izađe iz kuće i posjeti liječnika, da bi potom nakon učestalog fizičkog zlostavljanja koje nije mogla više trpjeti te zbog straha za vlastiti život, o svemu što je proživljavala rekla je svojoj sestri A.R. , koja je potom sve to prijavila Službi za socijalnu skrb Kiseljak, a potom i Policijskoj stanici Kiseljak nakon čega je oštećena radi zaštite od daljih prijetnji i nasilja zajedno sa malodobnom djecom smještena u „Sklonište za žene i djecu, žrtve nasilja u porodici“ u Sarajevu, čime je počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. Krivičnog zakona Federacije Bosne i Hercegovine.

Iz iskaza saslušanih svjedoka oštećene A.A. , B.G., M.H. – L. , E.H. , P.S.S. , jasno i nedvosmisleno proizilazi da je optuženi počinio krivično djelo Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH, kako je to bliže opisano u izreci ove presude. Oštećena je u svom iskazu izjavila da su nesuglasice sa optuženim počele kada je ostala trudna, da je bilo udaraca neki šamar, da je uvidjela da treba da ode zbog prijetnji i da se skloni zbog djece, da je osjećala strah, da joj zabranjivao da ide, te da nije išla jer se osjećala nesigurno. Svjedok je tokom cijelog iskaza nastojala opravdati ponašanje optuženog ponavljajući da ne želi krivično gonjenje, više puta uplašeno gledala u optuženog u strahu šta da kaže, što je sud ocijenio kao nastojanje oštećene da pomogne optuženom. Oštećena je, nakon što joj je predložen Zapisnik broj: 02/6-3-1-04-2-223/24 od 26.07.2024. godine i potvrdila da je isti potpisala, na pitanja optužbe da li je tačno ono što je izjavila na zapisnik i dalje pokušavala da opravda ponašanje optuženog navodeći da nije bilo da joj optuženi kaže ne smiješ izaći nego je to bilo njeno shvatanje te njene situacije, te da je takav dojam stekla zbog zategnutih odnosa, kao indirektno joj je ukazivao na to.

Sud nije poklonio vjeru iskazu oštećene A.A. date pred sudom u dijelovima koji se razlikuje od izjave date na Zapisnik broj: 02/6-3-1-04-2-223/24 od 26.07.2024. godine, obzirom na protek vremena od događaja, činjenicu da je izjava u Policijskoj stanici Kiseljak data 26.07.2024.godine neposredno nakon perioda u kojem je optuženi poduzimao radnje koje mu se stavljaju na teret, te da je oštećena tada ispričala događaje onako kako su se zaista i desili, u okolnostima kada je već otišla od optuženog bez straha za sebe i svoju porodicu. Iskaz dat pred sudom je dat u okolnostima kada se oštećena već pomirila sa optuženim, zajedno žive i razlozi davanja iskaza koji bar i u neznatnom dijelu odstupa od onog datog u istrazi je dat s ciljem da se optuženom pomogne, ali i zbog straha. Ne može se prihvatiti da oštećena radnje i ponašanje optuženog pravda da je to bilo njeno shvatanje, zbog događaja koji su se poslije desili, a to je da je uslijedila prijava optuženog, potom napuštanje porodične kuće uz jako izražen strah oštećene da će optuženi doći, o čemu su svjedočili svjedoci E.H. i P.S.S. , te psihičko stanje u kojem se nalazila oštećena nakon što je smještena u Sigurnu kuću o kojem je svjedočila svjedok M.H. – L. , Ovakav slijed događaja zasigurno se ne bi desio niti bi optužena bila u takvom psihičkom stanju, osjećala strah, uznemirenost i nesigurnost da je to sve bilo samo zbog njenog shvatanja, kako pojašnjava u iskazu. Na ovakav zaključak suda upućuje i držanje svjedoka u toku davanja iskaza, gledanje optuženog uz izražen strah prije odgovaranja na pitanja, često pravdanje ponašanja optuženog, te ponavljanje da ne želi optuženog da tereti.

Međutim, iako se radi o malom dijelu iskaza koji se razlikuje, sud zaključuje da su i iskazom koji je oštećena dala pred sudom u potpunosti potvrđeni navodi optužnice, jer su u radnjama koje je opisala oštećena ostvarena sva obilježja krivičnog djela za koje je optuženi oglašen krivim.

Saslušani svjedoci P.S.S. i E.H. su detaljno objasnili tok prijave, procedure koje su provedene nakon što je sestra oštećene A.R. prijavila optuženog, te su u svojim iskazima objasnili koliko

se oštećena bojala optuženog, u kakvom je stanju bila kada su došli po nju i kako je govorila da će ih optuženi ubiti, a koji iskazi navedenih svjedoka su saglasni. Upravo ovakvo stanje oštećene o kojem su svjedočili navedeni svjedoci dokazuje strah od optuženog koji je bio prisutan kod oštećene i koji je posljedica radnji koje je poduzimao optuženi prema oštećenju i stanja u koje je dovedena usljed takvih radnji.

Svjedok i predstavnik Centra za socijalni rad B.G. i svjedok M.H.- L. menadžerica Sigurne kuće u kojoj je boravila oštećena su potvrdili navode optužnice, svjedok B.G. je pojasnio način prijavljivanja kao i radnje koje su uslijedile nakon toga, dok je svjedok M.H. – L. svjedočila o stanju u kojem se nalazila oštećena kada je smještena u Sigurnu kuću i tretmanima koje je prošla.

Svjedok je sudu ispričala na koji način je vršen tretman sa oštećenom, da je govorila da je bila žrtva fizičkog nasilja, da ju je optuženi tukao, fizički zlostavljao, da je to trajalo od trudnoće, i da je ona htjela da ode, ali optuženi joj nije dozvolio, te da jednostavno nije smjela otići. Stanje u kojem se nalazila oštećena, a prema navodima svjedoka je taj da je imala ogroman strah, bila je preplavljena osjećajem tuge, plača, imala je pomješana osjećanja straha, ljutnje i tuge, sjećala se svih nasilnih situacija, a test na traumatski profil je pokazao povišene čestice anksioznosti, depresije i odbrambenog izbjegavanja, dakle sve posljedice traumatskih proživljenih iskustava.

Iskazi navedenih svjedoka su saglasni i sa materijalnim dokazom Socijalnom anamnezom korisnice Sigurne kuće A.A. broj: K2-212-0/2-24 od 26.08.2024. godine, čijim uvidom sud se uvjerio šta je oštećena pretpjela u vremenskom periodu koji se navodi u optužnici, da radnje koje je optuženi poduzimao predstavljaju drsko ili bezobzirno ponašanje kojim je ugrozio mir, tjelesnu cjelovitost ili psihičko zdravlje oštećene u kojim su se stekla sva bitna obilježja krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa stavom 1. KZ FBiH.

Iskazima saslušanih svjedoka E.H. , P.S.S. , B.G. i M.H.-L. sud je poklonio vjeru jer je iskaze istih cijenio vjerodostojnim iz razloga što su dati na osnovu neposrednog i ličnog opažanja do kojeg su svjedoci došli vršeći redovne poslove, a saslušani svjedoci su na jasan i nedvosmislen način opisali prijavljivanje optuženog, stanje u kojem se nalazila oštećena, napuštanje porodične kuće, zatim smještaj u Sigurnu kuću, te tretmane koje je oštećena prošla, dok je iskazom oštećene, koji je saglasan sa iskazima navedenih svjedoka u svim relevantnim dijelovima, dokazan činjenični opis krivičnog djela.

Sud je cijenio i iskaz optuženog dat u svojstvu svjedoka u dijelu da je bilo verbalnih prijetnji, da je svjestan svega, da se to dešavalo za vrijeme trudnoće, dok iskaz u preostalom dijelu nije prihvatio jer je isti u suprotnosti sa svim drugim provedenim dokazima, kako materijalnim tako i iskazima saslušanih svjedoka. Sud nije mogao pokloniti vjeru ovom iskazu u dijelu da je sestra oštećene svojim dolaskom iz Njemačke i uticajem svojim htjela da oštećena ide sa njom u Njemačku da bi ostvarila neke svoje ciljeve, kao i u dijelu o zdravstvenom stanju oštećene u kojem se našla jer joj je prema navodima optuženog doktor zabranio tablete za anksioznost, kako iz razloga što uopće nije relevantno jer bilo kakvo ponašanje oštećene ne može opravdati činjenje krivičnog djela, već i iz razloga što navedeno u postupku nije dokazno. Način na koji je optuženi davao iskaz prikazujući kao uzrok takvog ponašanja prvo sestru oštećene, a potom i samu oštećenu, jasno ukazuje da optuženi niti jednog trenutka nije pokazao kajanje, te takav iskaz u kojem kao uzrok svog ponašanja vidi treća lica, a ne svoje postupke sud nije mogao prihvatiti.

Cijeneći svaki dokaz pojedinačano i u međusobnoj vezi u postupku je van svake razumne sumnje dokazana krivnja optuženog za krivično djelo za koje je oglašen krivim.

Krivnja optuženog je osim iskazima prednje navedenih svjedoka dokazana i materijalnim dokazima koji su provedeni u toku postupka iz kojih nesumnjivo proizilazi upornost i istrajnost optuženog u činjenju krivičnog djela u vremenskom periodu u kojem mu se radnja izvršenja krivičnog djela stavlja na teret. Na ovakav zaključak suda upućuje i Rješenje Općinskog suda u Kiseljaka broj: 49 0 Pr 069635 24 Zm od 26.07.2024. godine kojim su optuženom izrečene mjere zabrane prilaska i kojih se optuženi pridržavao, kako su potvrdili saslušani svjedoci, jer opravdanost i hitnost izrečenih mjera ukazuje da je bilo neophodno odmah zaštititi oštećenu, što je i učinjeno izrečenim mjerama.

Po ocjeni suda optuženi je navedeno predmetno krivično djelo učinio sa direktnim umišljajem jer je bio svjestan svog djela i htio je njegovo izvršenje, jer je optuženi oštećenu prvo počeo tući, dok je bila trudna pa i kasnije, zatim uvoditi joj zabrane te postepeno braneći joj da izlazi iz kuće izričući joj razne prijetnje, svjestan da takvim postupanjem ugrožava mir, tjelesnu cjelovitost i psihičko zdravlje oštećene, koja je u to vrijeme bila trudna i kojoj je tada najviše trebala briga i pažnja, i sve to htio, dok je sud utvrdio da je optuženi prilikom izvršenja krivičnog djela bio uračunljiv jer predloženim dokazima nije dovedena u sumnju mogućnost optuženog da shvati značaj svog djela i da upravlja svojim postupcima u vrijeme izvršenja djela, te su se u njegovim radnjama stekla sva bitna obilježja bića krivičnog djela Nasilje u porodici iz člana 222. stav 2. u vezi sa savom 1 KZ FBiH iz kojih razloga je sud optuženog oglasio krivim za navedeno krivično djelo.

Prilikom odlučivanja o vrsti i visini krivičnopravne sankcije za krivično djelo za koje je optuženi oglašen krivim sud je cijenio sve okolnosti koje mogu biti od uticaja prilikom odmjeravanja kazne, a koje su predviđene članom 49. KZ FBiH.

Sud je imao u vidu sve okolnosti koje mogu biti od uticaja da kazna bude manja ili veća, a naročito stepen krivice, pobude iz kojih je djelo učinjeno, jačinu ugrožavanja zaštićenog dobra, okolnosti pod kojima je djelo učinjeno, kao i lične i porodične prilike optuženog, te njegovo ponašanje nakon učinjenog krivičnog djela i druge okolnosti.

Kao olakšavajuće okolnosti na strani optuženog sud je cijenio korektno držanje pred sudom, da je otac četvero djece, dok je od otežavajućih okolnosti cijenio bezobzirnost koju je iskazao u izvršenju krivičnog djela, duži vremenski period u kojem se djelo izvršavalo, broju kako verbalnih, tako i psihičkih i fizičkih nasilnih radnji, kao i da je oštećena nevjenčana supruga koja je bila trudna i u stanju kada joj je trebala sva pažnja i zaštita, da nije izrazio kajanje, te da je navedeno činio u prisustvu mladb. djece i da je dosad četrnaest puta osuđivan i da je povratnik u izvršenju krivičnih djela.

Cijeneći olakšavajuće okolnost i otežavajuće okolnosti na strani optuženog, kao i činjenicu da ranije izrečene krivičnopravne sankcije koje su izrečene optuženom od kojih su većina bile uvjetne osude nisu uticale na optuženog niti ostvarile svrhu kažnjavanja iz kojih razloga je sud optuženom za navedeno krivično djelo izrekao kaznu zatvora u trajanju od 4 /četiri / mjeseca, u uvjerenju da će se izrečenom kaznom zatvora ostvariti svrha kažnjavanja predviđena u članu 42. KZ FBiH, te postići kako opća tako i specijalna prevencija.

Obzirom da oštećena nije potraživala naknadu štete, to sud istu sa imovinskopравnim zahtjevom nije uputio na parnični postupak.

Na osnovu odredbe člana 202. stav 1. ZKP F BiH optuženi H.Š. se obavezuje na plaćanje troškova krivičnog postupka koji se odnose na troškove sudskog paušala, u iznosu od 100,00 KM (stotinu konvertibilnih maraka) u roku od 15 dana (petnaest) od dana pravosnažnosti presude.

Visina paušala određena je obzirom na dužinu trajanja i složenost postupka, te materijalne prilike optuženog.

Zapisničar
Daria Mrnjavac

SUDIJA
Almina Hadžić - Iširlija

PRAVNA POUKA:

Protiv ove presude može se uložiti žalba Kantonalnom sudu u Novom Travniku, u roku od 15 dana od dana prijema iste.

Žalba se podnosi u 3 (tri) primjerka, putem ovog suda.